

**Ce fac dacă
mă întâlnesc
cu o persoană
nevăzătoare?**

Deși persoanele cu deficiențe de vedere apreciază atenția acordată ca oricare dintre noi, totuși doresc ca prietenii lor și alte persoane să se comporte natural cu ele și să nu fie exagerat de grijulii.

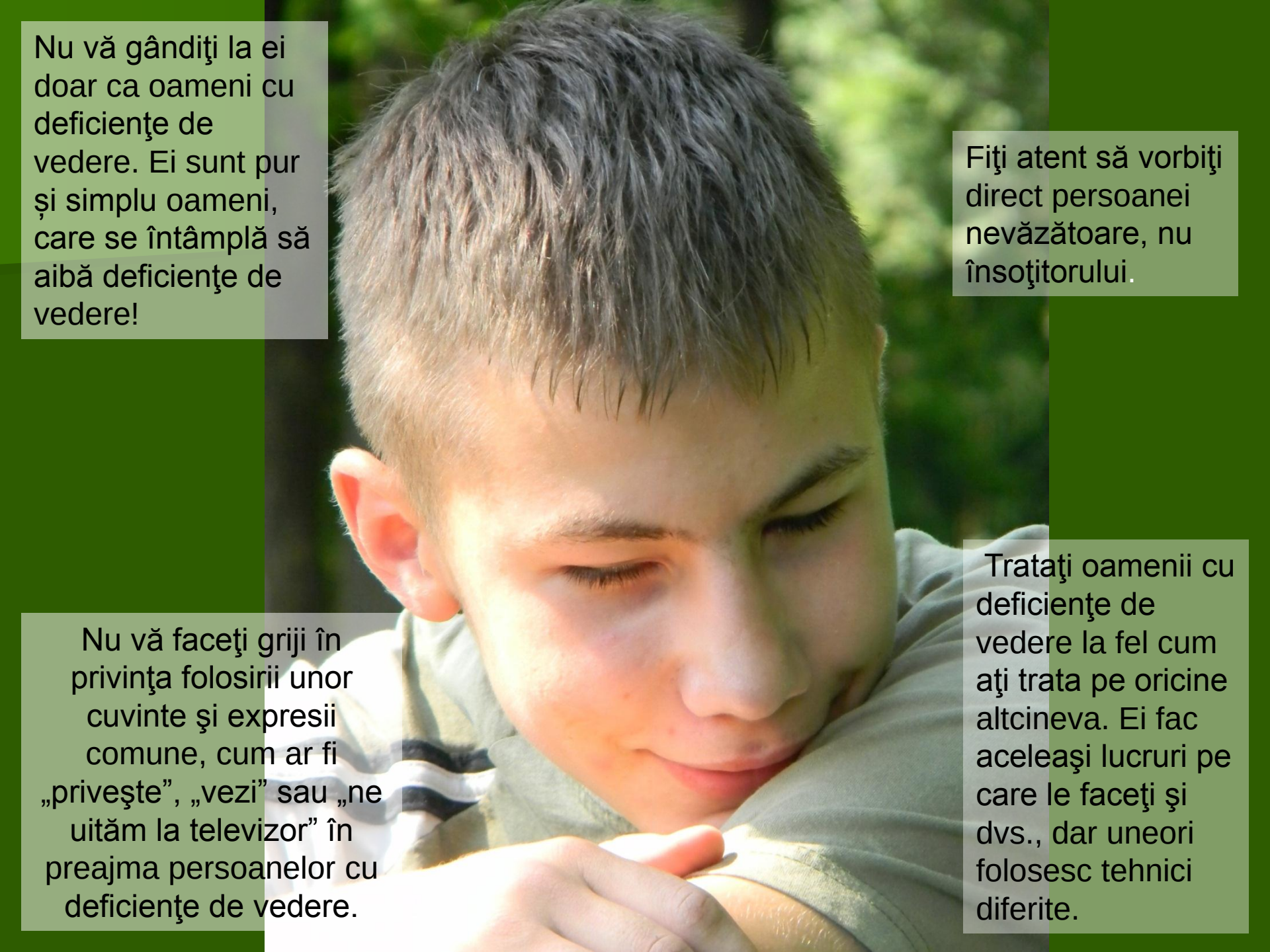
La intrarea într-o încăpere în care se află și un nevăzător identificați-vă.

Pierderea vederii nu înseamnă pierderea intelectului sau auzului. Nu este necesar să ridicați vocea sau să vorbiți mai rar decât în mod obișnuit, întrucât persoanele cu deficiențe de vedere nu suferă în general și de deficiențe de auz.

Și amintiți-vă să spuneți când plecați, căci altfel ați putea lăsa pe cineva vorbind în gol!

Nu vă gândiți la ei doar ca oameni cu deficiențe de vedere. Ei sunt pur și simplu oameni, care se întâmplă să aibă deficiențe de vedere!

Fiți atent să vorbiți direct persoanei nevăzătoare, nu însoțitorului.

Nu vă faceți griji în privința folosirii unor cuvinte și expresii comune, cum ar fi „privește”, „vezi” sau „ne uităm la televizor” în preajma persoanelor cu deficiențe de vedere.

Tratați oamenii cu deficiențe de vedere la fel cum ați trata pe oricine altcineva. Ei fac aceleași lucruri pe care le faceți și dvs., dar uneori folosesc tehnici diferite.

Majoritatea persoanelor nevăzătoare nu sunt “în întuneric” complet, ci au resturi de vedere: pot vedea lumină sau umbre.

Încercați să dați instrucțiuni verbale exacte și utilizabile, descriind direcția de urmat

– faptul că arătați cu mâna în direcția corectă și spuneți „se află în direcția aceea” nu este de ajutor.

Adresați-vă persoanei folosindu-i numele, pentru ca aceasta să știe că vorbiți cu ea.

Tratați bastonul
nevăzătorului cu
respect: acesta este
esențial pentru
securitatea și mobilitatea
lui.

Nu mângâiați și nu-i
distrageți atenția unui câine
de ghidare – atât timp cât se
află în ham, acesta "lucrează"
și are nevoie să-și
concentreze toată atenția
asupra nevoilor stăpânului
său.

A photograph of two young children walking on a paved path in a park. On the left, a toddler in a light blue jacket and blue pants is walking. On the right, a slightly older child in a dark blue jacket and green pants is walking. A large, light blue speech bubble is overlaid in the center, containing text in Romanian. The background shows trees and a fence.

NU mă trage de braț
și nu mă împinge dacă vrei să
mă ajuți!

**Te voi ruga EU să-mi oferi brațul dacă am
nevoie să mă ghidezi.**

Această tehnică se numește

“ghidare”.